

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/117/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519206037
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7519206037.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. X. nar. XX.X.XXXX bývajúcu s matkou zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťaťa rodičov: J. X. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na C. ul. č. XXX/XX v G. právne zastúpenej Mgr. Vandou Durbákovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie na Krivej ul. č.23 v Košiciach a C. X. nar. X.X.XXXX bývajúceho na N. č. XX vo G. právne zastúpeného JUDr. Tiborom Bašistom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie na Štefánikovej ul. č. 8 v Poprade v konaní o zmene úpravy styku otca s maloletou o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č. k. 18P/53/2019 - 84 zo dňa 8.12.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 9P/313/2017 z 10.9.2018 v časti rodičovskej dohody o styku otca s maloletou W. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou nasledovne:

- každý prvý ucelený víkend v mesiaci od piatka od 15,00 hod. do nedele do 18,00 hod.

Osobitná úprava počas sviatkov a prázdnin:

Počas Vianočných prázdnin:

- každý páry rok od 25.12. od 10,00 hod. do 26.12. do 18,00 hod.

- každý nepáry rok od 30.12. od 15,00 do 4.1. nasledujúceho roka do 18,00 hod.,

Počas jarných prázdnin každý rok od prázdninového štvrtka od 15,00 hod. do nedele do 18,00 hod.,

Počas veľkonočných prázdnin:

- každý páry rok od Zeleného štvrtka od 15,00 hod. do Bielej Soboty do 18,00 hod.,

- každý nepáry rok od Bielej Soboty do 10,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18,00 hod.,

Počas letných prázdnin od 7.7. od 15,00 hod do 14.7. do 18,00 a od 7.8. od 15,00 hod. do 17.8. do 18,00 hod.,

Matka je povinná maloleté dieťa riadne pripraviť a odovzdať otcovi v určenom čase na Železničnej stanici v Košiciach, na prvom poschodí pred kníhkupectvom Knihy pre každého a otec je povinný maloleté dieťa matke v určenom čase na tom istom mieste vrátiť.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho zmenil tak, že zamietne návrh otca na zmenu jeho styku s maloletou. Súdu prvej inštancie vytýka, že zamietol jej návrh na psychologické vyšetrenie maloletej aj keď bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Má za to, že rozšírený styk otca s maloletou nie je v záujme maloletej. Ak by súd prvej inštancie pribral do konania znalca, mohol odborne posúdiť vzťah maloletej ku otcovi a možné dopady rozšírenia ich styku v jej neprítomnosti v neznámom prostredí na psychiku a vývoj maloletej. Namietala, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil názor maloletej, ktorá sa jednoznačne vyjadrila, že si nevie predstaviť tráviť samostatne víkend u otca vo Svite a tiež bagatelizoval jej tvrdenia, že na vzťah maloletej ku otcovi malo vplyv aj jeho predchádzajúce násilie voči nej a to aj v prítomnosti maloletej. Súd tiež pochybil, ak styk nerozširoval postupne, napr. aj realizáciou asistovaného styku s podporou kolízneho opatrovníka, aby maloletá mala čas a priestor zvyknúť si na samostatné trávenie času s otcom bez nej a zároveň aby otec mal možnosť získať si jej dôveru. Poukázala na to, že maloletá má 6 rokov, nikdy netrávila čas s otcom sama v jeho prostredí. Otec nevyužíval ani rozsah doposiaľ upraveného styku s maloletou a svoj záujem o styk s maloletou zintenzívnil len v čase pred termínom pojednávania, kedy si kontakt s maloletou aj zadokumentoval, napr. nahrávaním na mobilný telefón. Je preto paradoxné, že v situácii keď otec nevyužíva ani pôvodne určený styk s maloletou, súd vyhovie jeho návrhu a rozšíri jeho rozsah.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Uviedol, že otec má vytvorené podmienky na starostlivosť o maloletú v mieste jeho bydliska. Je v najlepšom záujme maloletej, aby sa upevnila a ďalej budovala jej väzba ku otcovi. Zároveň má právo na starostlivosť otca.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka bude mať problém s akýmkoľvek jeho návrhom na zmenu jeho styku s maloletou. Poukázal na to, že maloletá už má v súčasnosti 7 rokov, je žiačkou 1. ročníka základnej školy. Potvrdil, že maloletá ku nemu nechce sama chodiť, avšak tomuto jej nastaveniu sa ani nečuduje, keď počas celého svojho života žila s matkou a starými rodičmi v spoločnej domácnosti, doposiaľ absentoval pri jej výchove a ich kontakty boli obmedzené na minimum aj to v prítomnosti matky a na verejnom priestranstve v Košiciach. Má dôvodnú obavu, že ak bude maloletá aj naďalej vyrastať v prostredí, kde supluje jeho úlohu jej dedko a bude mať obmedzovaný styk s ňou a jeho rodinou, prenesie si to do dospelosti a bude aj vo svojej rodine postupovať podobne. Matka mala dostatok času pripraviť maloletú na deň, kedy dôjde ku zmene ich styku a pôjde s ním sama na víkend a neskôr na dlhšie obdobie prázdnin. Matka sa len skrýva za vyjadrenia maloletej a na pojednávani sama nevedela presne ohraničiť čas, resp. dátum, kedy bude akceptovať odlúčenie maloletej a možnosť strávenia víkendu u neho. K tvrdeniam matky, že riadne nevyužíval svoj čas na styk s maloletou poukázal na protipandemické opatrenia na území Slovenska, ktoré mu styk značne sťažovali so zreteľom na to, že ho mal upravený na verejných priestranstvách v Košiciach. Celý čas bral ohľad na maloletú, mal za to, že bol absolútne nevhodný ich dlhodobý pobyt vonku po dobu 8 hodín v zime. Je na mieste otázka, či vyžadovanie pokračovania ich styku v doposiaľ upravenom rozsahu na verejnom priestranstve bez akéhokoľvek ústupku zo strany matky, nenesie stopy trestného činu, a či takéto konanie neútočí na dôstojnosť človeka. Podotkol, že pokiaľ sám maloletej nezavolá, matka ho telefonicky nekontaktuje, čo tiež o niečom svedčí. Pokiaľ mu odvolací súd vyhovie a potvrdí verdikt súdu prvej inštancie, umožní nielen jemu, ale aj maloletej a jeho rodine dať do ich vzťahu nový rozmer a posunúť sa ďalej. Nemá problém s tým, aby pracovníčky Úradu práce sociálnych vecí a rodiny prišli na adresu jeho bydliska a na pokyn súdu vykonali šetrenie za účelom prebiehajúcej návštevy maloletej. Pracovníckam umožní aj samostatný rozhovor s maloletou ak o to bude požiadaný. Avšak asistované stretávanie počas celej doby pobytu ako to navrhuje matka, považuje za neakceptovateľné. Nesúhlasí s tým, že by mala byť maloletá podrobovaná psychologickému vyšetreniu, čo by mohlo u nej vyvolať stres. Maloletá ho pozná, má ho rada, je medzi nimi vytvorená pekná väzba a má vo svojej domácnosti vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o to viac, že za súčasnej nepriaznivej pandemickej situácie nemôže s maloletou navštevovať ihriská, detské kútiky, obchodné centrá a ZOO, kino a podobne. Problém s rozsudkom má podľa jeho názoru predovšetkým matka a nie samotná maloletá. Matka nie je vysporiadaná s novou situáciou v živote, čo má vplyv na maloletú a jej odmietavý postoj. Dodal, že už 7 rokov žije bez maloletej, s týmto sa musel vyrovnáť a zvládnuť to.

5. Matka v odvolacej replike zotrvala na podanom odvolaní a jeho dôvodoch. Je aj naďalej presvedčená, že styk otca s maloletou by sa mal rozširovať postupne, napr. formou asistovaného styku. Aj v súčasnosti maloletá tvrdí, že do Svitú s otcom nepôjde a pri akejkoľvek zmienke o tom sa rozplače. Otec podľa jej názoru nemá skutočný záujem o výchovu maloletej a budovanie si vzťahu s ňou. Otec od rozhodnutia súdu prvej inštancie neprejavil záujem o styk s maloletou, komunikuje s ňou len telefonicky, či prostredníctvom videohovoru.

6. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o rozšírení styku otca s mal. W., pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ matka namieta nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, je potrebné poznamenať, že ani pri rešpektovaní vyšetrovacej zásady súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy, pretože výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať je výlučne na súde aj s poukazom na článok 10 ods. 1, 2 základných princípov CMP, z ktorého vyplýva, že dôkazy a tvrdenia účastníkov hodnotí súd podľa vlastnej úvahy, v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiaden dôkaz nemá predpísanú silu. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I.ÚS 52/2003). Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v danej veci potrebné priberať znalca z odboru psychológia, pretože na rozhodnutie o tom, či je rozšírenie styku maloletej s otcom postačovali dôkazy, ktoré sa už nachádzali zadokumentované v spise.

10. Čo sa týka námietky nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd konštatuje, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V danom prípade súd prvej inštancie aplikoval správny právny predpis a správne ho aj interpretoval. Otázka posúdenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa nie je otázkou skutkovou, ale právnou a súd pri tomto posudzovaní nie je viazaný právnym názorom účastníka konania. Odvolací súd ďalej podotýka, že nesprávnym procesným postupom v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Pojem procesný postup nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu; je ním len priebeh konania sám, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou (návrhom) uplatneného nároku (k tomu porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 234/2018).

11. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o styku otca s maloletou, pretože už pominuli dôvody, v dôsledku ktorých bolo obmedzené právo otca na realizáciu styku s maloletou. Podľa predchádzajúcej úpravy

styku otca s maloletou realizovanej rozsudkom Okresného súdu Košice I z 10.9.2018 sa otec mohol stretávať s maloletou každý kalendárny týždeň v sobotu alebo v nedeľu, podľa dohody rodičov, v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky na verejnom priestranstve v Košiciach. Maloletá mala v čase predchádzajúcej úpravy styku 4,5 roka, bola výrazne fixovaná na matku, samostatne nikdy netrávila čas s otcom. Matka sa už vtedy snažila odchádzať počas stretnutí od maloletej, maloletá ju však vždy hľadala očami a utvrďovala sa o jej blízkosti. Matka tvrdila (február 2018), že postupne bude pripravovať maloletú na prespanie u otca. V súčasnosti má maloletá už 7 rokov (o 4 mesiace 8 rokov), chodí druhý rok na základnú školu, kde trávi niekoľko hodín samostatne bez matky. Stretnutia s otcom prebiehali podľa rozhodnutia, pričom matke sa za celé 3 roky nepodarilo nastaviť maloletú ani na to, aby sa nebála s otcom stráviť čas bez jej prítomnosti. Kolízny opatrovník zisťoval názor maloletej na rozšírenie jej styku s otcom. Vyplýva z neho, že maloletá sa teší na stretnutia s otcom, nemá s ním žiadne negatívne skúsenosti, resp. spomienky (aj keď matka tvrdí opak), avšak do Svitú k otcovi by šla len s mamkou. Odvolací súd neakceptoval takto prejavenu vôľu maloletej, pretože aj keď má 7 rokov a je schopná formulovať svoje názory, nie je schopná posúdiť ich dopad na svoj aktuálny aj budúci zdravý vývin. Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že aj keď maloleté dieťa má právo slobodne vyjadriť svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, konečné hodnotenie, resp. posúdenie záujmov mal. dieťaťa patrí súdu, ktorý musí korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho v konkrétnej veci vhodné a čo nie. Úlohou súdu je riešiť situáciu komplexným náhľadom, teda aj s ohľadom na ďalšie relevantné zákonom chránené hodnoty a práva všetkých dotknutých osôb. Odvolací súd tiež konštatuje, že záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii výchovného prostredia, teda ich predstavami o výkone rodičovských práv a povinností, pretože prioritným je vždy najlepší záujem mal. dieťaťa. Odvolací súd je toho presvedčenia, že pokiaľ je maloletá schopná stráviť niekoľko hodín samostatne bez matky v škole a pokiaľ sa jej styk s otcom realizoval 3 roky bez problémov, maloletá nemá s otcom spojené žiadne negatívne spomienky, nie je už dôvod na ponechanie súčasnej obmedzujúcej úpravy naďalej v platnosti len pre to, že matka doposiaľ nebola schopná pripraviť maloletú na to, aby trávila čas s otcom bez jej prítomnosti. Kolízny opatrovník si všimol, že maloletá je príliš emočne naviazaná na matku, dokonca nevedela u nich absolvovať pohovor bez jej prítomnosti. V súčasnosti je už nepochybne v záujme maloletej, aby táto jej naviazanosť na matku bola postupne oslabovaná, a to súdnym rozhodnutím, pretože z vykonaného dokazovania je zjavné, že prirodzeným vývojom a pôsobením matky by sa tak v dohľadnej a akceptovateľnej dobe nestalo. Odvolací súd nezistil žiadny dôvod, prečo by bolo v lepšom záujme maloletej postupne rozširovať jej styk s otcom napríklad v prítomnosti kolízneho opatrovníka, ak maloletá mala problém ostať aj v jeho prítomnosti sama pri svojom výsluchu. Kolízny opatrovník, resp. aj ďalšie osoby pri asistovanom styku by boli pre maloletú ďalším rušivým a hlavne cudzím prvkom a umocnili by tak strachy, ktoré maloletá nezískala z reálnych skúseností s otcom, ale z výchovných postojov matky. Z vyjadrenia maloletej pred kolíznym opatrovníkom má odvolací súd preukázané, že maloletá sa otca nebojí, nemá s ním spojené žiadne negatívne emócie, na rozdiel od matky, ktorá sa snaží súd presvedčiť o opak. Keďže bydlisko otca je značne vzdialené od bydliska maloletej, neprichádzalo do úvahy rozšírenie styku otca s maloletou bez prespania v neprítomnosti matky, pretože takým spôsobom by otec znovu nemohol plnohodnotne tráviť s maloletou čas, väčšinu času by strávili presunom do miesta jeho bydliska a späť. Aj odvolací súd je toho presvedčenia, že jeden ucelený víkend v mesiaci a postupne aj časť sviatkov a prázdnin sú najvhodnejšou formou postupného rozvíjania vzťahov maloletej s otcom s prihliadnutím na špecifiká prejednávanej veci. Maloletá tak bude mať možnosť spoznať miesto kde otec býva, spoznať aj svoju širšiu rodinu, samostatne tieto vnímať a urobiť si na nich vlastný názor a takýto nový rozmer jej vzťahu s otcom bude pre ňu rozhodne obohacujúci a prospešný pre jej ďalší vývoj. Otec nie je pre maloletú cudzou osobou, príprava na realizáciu styku bez prítomnosti matky bola dostatočne dlhá na to, aby sa mohlo pristúpiť k rozšíreniu styku bez potreby odborného skúmania pripravenosti maloletej na tento posun. Je potrebné, aby si matka a prostredníctvom nej aj maloletá uvedomili, že aj z ich strany už musí prísť ku vystúpeniu z ich komfortnej zóny a ku akceptovaniu potreby zmeny súčasnej situácie, pretože táto už nie je ďalej udržateľná. Aj otec má svoje práva a doposiaľ v nich bol už obmedzovaný dosť, keď na to, aby ich mohol realizovať, musel každý týždeň cestovať až zo Svitú, tráviť s maloletou čas len na verejnosti bez akéhokoľvek súkromia a ešte aj v prítomnosti matky a potom cestovať spať domov. Takýto styk už nie je ani v záujme maloletej, pretože pandemická situácia na Slovensku naďalej nie je priaznivá, zhoršuje sa a pobyt na verejnosti v zimných mesiacoch je možný prevažne vo vnútorných priestoroch, kde je riziko nákazy omnoho vyššie ako vonku. Odvolací súd pripomína, že právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval, že „je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku

každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča“. Styk vo forme v akej súčasne prebieha maloletej už neposkytuje priestor na rozvíjanie vzťahov s otcom a jeho rodinou, tieto stagnujú a podporujú maloletú v jej ustráchanosti a neschopnosti tráviť voľný čas samostatne bez matky, resp. dohliadajúcej osoby, čo v jej prospech rozhodne nie je. Právo stretávania sa s dieťaťom zaručuje oprávnenej osobe nielen právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, ale aj právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť a právo na náhradu za čas stretávania, ktorý sa nerealizoval z dôvodov, ktoré nespočívali v osobe oprávneného. Pri úprave styku by tiež mala byť zachovaná proporционаlita rozloženia pri rešpektovaní rovnakých práv každého z rodičov a úprava stretávania pod tento rozsah v prípade, ak má rodič záujem o stretávanie v normálnom rozsahu t.j. 1/2 voľného času dieťaťa, je obmedzením stretávania a súd musí v rozhodnutí odôvodniť, aký záujem dieťaťa ho viedol k obmedzujúcemu rozsudku. Názor maloletej bol čiastočne zohľadnený pri úprave rozsahu styku na jeden ucelený víkend v mesiaci, pretože v opačnom prípade by bol styk otca s maloletou pri rešpektovaní zásady proporcionality rozloženia voľného času dieťaťa rovnako medzi oboch rodičov, upravený ešte širšie. Ak je oprávnený schopný sa o svoje dieťa riadne postarať po celú dobu stretávania a má na to vytvorené všetky podmienky, tak ako otec v tomto prípade, potom niet žiadneho zákonného dôvodu na to, aby bol tento styk aj naďalej obmedzovaný. Odvolací súd neakceptoval námietky matky, že otec svoj styk naplno nevyužíval a tak nie je dôvod na jeho rozšírenie, pretože ako už odvolací súd vyššie uviedol, doterajšia úprava styku bola nevyhovujúca, ťažko sa otcovi realizovala avšak nie zo subjektívnych, ale z objektívnych dôvodov, ktoré súviseli jednak so vzdialenosťou bydlísk, jeho prácou, pandemickou situáciou a spôsobom realizácie styku na verejnosti. Pretože ani odvolací súd nezistil žiadne relevantné kontraindikácie, ktoré by v záujme maloletej znemožňovali realizáciu rozšíreného styku otca s maloletou, potvrdil napadnutý výrok rozsudku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že podstatou výroku, ktorým bola matka zaviazaná riadne pripraviť maloletú na styk s otcom nie je len praktická príprava zbalenia vecí, ale hlavne cieľená a účinná psychická príprava maloletej, aby prekonala strach z jej neprítomnosti pri styku s otcom, aby jej vysvetlila, že otec je pre ňu rovnako dôležitý ako ona a jej rodina, že aj do školy chodí bez nej, pretože musí a pozitívne ju nastavila, aby sa na otca a víkend strávený u neho tešila.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)